

Kirjoitushetkeen tarvitset:

sopivasti ystäviä

jokaiselle paperia ja parhaalta tuntuva kynä

kymmenen minuuttia aikaa

kaksi tai jopa viisi sanaa mistä tahansa kirjasta

mausteeksi inspiraatiota

Nämä ainekset sekoittaen tulee oikein maukas kirjoitushetki. Sen voi myös valmistaa ilman ystäviä, mutta silloin olennainen vertaistuki jää pois ja on helppo karata tekemään jotakin muuta.

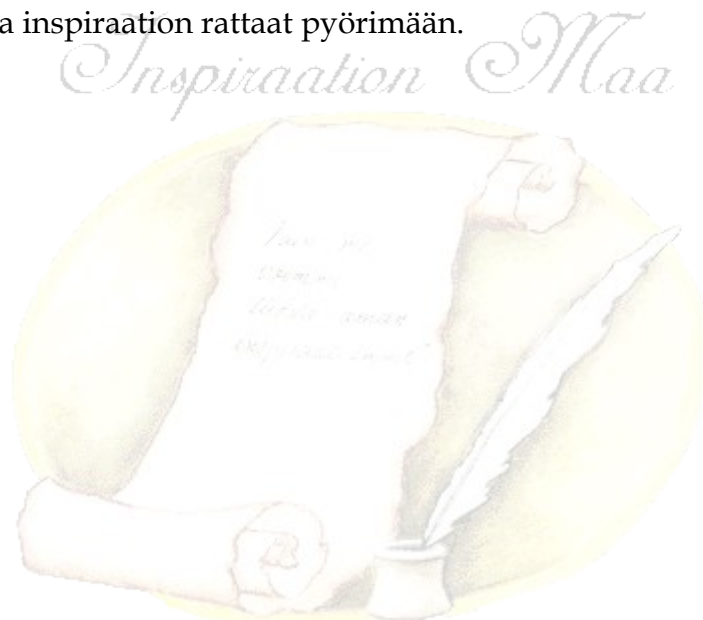
Eikö kirjoittamisen taustalla olekin halu saada asiat ylös paperille? Ehkä lapsille kertomiasi satuja, muistoja elämästä tai mitä tahansa. Jokaiselle on luotu mielikuvitus sen vuoksi, että me keksisimme asioita. Mielikuvitusta aikuinen voi käyttää kaikista arjen tilanteissa, vaikkapa ruoanlaitossa. Lapsenomainen mielikuvitus säilyy ja helpottaa aikuisten päätösten tekoa. Teemme päätöksiä jatkuvasti pitkin päivää. Jos valitsisimme toisin, päätyisimme aivan eri lopputulokseen. Lapsilla mielikuvituksen kautta syntyvät leikit. Aikuinen voi kehittää lapsen mielikuvitusta kirjoittamalla piirroksiin lapsen kertoman tarinan. Tätä kutsutaan sadutukseksi.

Kirjoittajatreffeillä joukko ystäviä tapaa toisensa. Näissä kohtaamisissa vaihdetaan ajatuksia, kirjoitetaan, annetaan palautetta ja nautitaan yhdessä olosta. Nämä hetket ystävän kanssa voivat tuoda odottamattomiakin kokemuksia ja se voi inspiroida monin eri tavoin.

Ystävät kokoontuvat kirjoittamaan ja yhdessä vietetyt hetket tuovat muhkean sadon illan hämärtyessä. Ajatukset kulkevat samaa tietä, mutta hyppivät eri poluilla. Ajatusten yhteistyöllä syntyy joukko muistiinpanoja, joita on ilo kasvattaa ja parantaa kotona. Kotona kirjoittaminen ei ole samanlaista kuin juuri sillä taianomaisella hetkellä, jolloin idea on keksitty. Miten pääsee ajassa taaksepäin? Miten voisi varastoida lasipurkkiin juuri tuon hetken? Jos ottaa valokuvan, siihen jää vain kuva mutta ei tunnelmaa, joka virtaa kahden ihmisen välillä. Entä jos tallentaisi kaiken videolle? Silloin tallessa olisi sekä kuva että ääni, mutta onko siinä silloinkaan sitä taikaa, mitä juuri kun se tapahtui? Voisiko olla olemassa taikakamera, jolla voisi kaikki tunteet ja tunnelmat kerätä muistikortille juuri sellaisenaan?

Kirjoittajatreffien antia on ilo muistella jälkikäteen. Ystävä on saattanut keksiä juonen, jota et itse ole tullut ajatelleeksi. Juoni saattaa antaa uuden näkökulman asiaan ja hänen sanoistaan voi muokata kokonaisuuden. Kahden ihmisen välinen keskustelu mielenkiintoisesta asiasta voi johtaa tiensä kummallisuuksiin, jotka tuovat uutta ulottuvuutta teksteihin. Näiden tapaamisten ansiosta on syntynyt tekstiä, jota ei olisi saanut yksin kotona aikaan. Uusi ympäristö, vaikka kahvila, saa sen aikaan. Erilainen paikka on neutraali ympäristö, eikä siellä ole ylimääräisiä virikkeitä, jotka saisivat ajatukset pois kirjoittamisesta. Uusi ympäristö inspiroi ja antaa ajatuksille tilaa. Ystävän läsnäolo potkii sanoja kynän päähän ja pian syntyy jo uutta tekstiä. Pelkkä yksi lause ystävän suusta saattaa laittaa inspiraation rattaat pyörimään.

Alku on kirjoittajalle usein tarinan haastavin kohta. Aloittaisiko kertomuksen toiminnalla, vai henkilön esittelyllä?

Mikä lukijaa kiinnostaa? Aloitusta saattaa muuttua vielä kirjoituksen aikana, sillä joskus mielestäsi hyvä aloitus voikin olla tapahtuma vasta paljon kauempaa.

Kirjoittaessa huomaa, että päähenkilö saattaa viedä tarinaa aivan muualle ja monesti juuri aloituslause-harjoitukset käynnistävät meissä jotakin uutta. Meille saattaa nopeassa ajassa syntyä pitkäkin teksti, sillä annamme mielikuvituksen viedä tarinaa. Aloitusharjoituksilla myös saamme usein kadoksissa olevan inspiraatiomme käsien ulottuville ja kuin huomaamatta olemme houkutteleet itsemme sanojen maailmaan.

Aloituseläke on houkutteleva. Se on muutama sana mistä tahansa kirjasta, joilla kirjoittaja pääsee alkuun. Aloituseläkestä yleensä inspiraatio alkaa virrata ja keksit helposti jatkoa ajattelematta sen enempää.

"Keväinen aurinko..."

**Keväinen aurinko valaisi kukat yksi kerrallaan
pienessä kukkapenkissä lähellä vanhaa kaivoa.**

Muita aloitussanoja voisi olla esimerkiksi:

"ovi aukeni.." "Tunsin, että.." "Hänen varjonsa.." "Kaivonkansi paukahti.."

"Aurinkoinen päivä muuttui yllättäen sateiseksi.."

Aloituseläkeen antajalla ja kirjoittajalla on aivan eri ajatukset lauseen jatkosta. Kirjoittaja saattaa asettaa lauseen repliikkiin, tekoon tai päähenkilön uneksi. Silloin asia yhteys saattaa ajallisesti muuttua. Itselläni ystävä antoi sanoiksi *"voi yhden kerran..."* ja minä aloitin näin:

Inspiraation Maa

"Voi yhden kerran sulii maahan ja sen jälkeen Marien oli keksittävä jotakin uutta. Viimeinen pisara voita olisi voinut auttaa. Marie oli valintojen edessä, mutta sulosuu päätti, he jatkaisivat matkaa heti ennen kuin pilvet muuttuivat pumpulimaisista jälleen sadetta ennustaviksi..."

Sanat jotka ovat alussa, ovat samat, mutta jokainen kirjoittaja näkee maailman aivan eri tavalla.. "Ovi aukesi..."-aloitus tuo jollekin mieleen ulko-oven, toiselle majan oven

© Inspiraation Maa – Seinäkuun yö 12.5.2010

fantasiamaailmassa, jollekin taas autotallin oven ja näin, tarinat ovat aivan erilaisia. Jotkut saattavat ajatella sanat tunnetilojen kautta "Ovi aukesi viimeinkin.." "Ovi aukesi narahdellen.."

Olemme Inspiraation Maa -blogin perustajat. Olemme tutustuneet Ylistarossa järjestetyssä kirjoittajapiirissä ja huomasimme tekstiemme samankaltaisuuden. Tästä syntyi ajatus yhteisen blogin perustamisesta ja yhdessä kirjoittamisesta. Olemme molemmat kirjoittamassa romaania ja tuemme toisiamme projektissa. Kirjoittaminen voi olla myös ryhmätyöskentelyä ja inspiraation jakamista, ei välttämättä yksin ajattelua. Haluamme blogin myötä levittää inspiraatiota ympärillemme, että kuka tahansa voisi löytää sisäisen kirjoittajansa.

Blogi sisältää harjoituksia, kirja-arvosteluja, erilaisia tarinoita, kilpailuja. Tulossa keväällä lisää inspiroivia harjoituksia ja kilpailuja.

"Vain me voimme luoda oman inspiraatiomme!"

Kirjoittamisen tyyli löytyy itsestä. Se ei löydy oppaista eikä kursseilta. Oppaat ja kurssit ovat hyviä innoittajia ja niistä saa ideoita, joita voi jatkaa kotona. Vaikka kirjoittaminen on yksinäistä puuhaa, se voi olla innostavaa ja ilahduttavaa. Kirjoittajan on etsittävä oma tyyliinsä. Aluksi olisi hyvä, jos hän saisi erilaisia virikkeitä ja alkusysäyksiä muualta, jolloin hänen täytyisi kirjoittaa erilaisia tekstejä. Tähän apuvälineenä toimii muun muassa meidän blogimme, johon joka viikko kirjoitamme erilaisen harjoituksen ja voimavarojemme mukaan yritämme kirjoittaa itse harjoitusten pohjalta tekstejä blogiin kaikkien nähtäville.

Kirjoittaessasi näitä ensimmäisiä tekstejä, älä heitä niitä pois, vaikka ne tuntuisivat kuinka ala-arvoisilta tahansa. Niissä piilee tulevaisuus. Jos ne eivät kelpaa sinulle, voit niitä lukiessasi saada parempia ideoita, jotka kumpuavat uusia tekstejä. Lumipallo efekti on syntynyt. Kirjoittaminen vie mukanaan.

Vaikka kirjoittaminen ei aina jaksa kiinnostaa, sen ääreen on helppo palata. Joskus kirjoittaminen saattaa olla päiväkirjan kirjoittamista, toisinaan taas kauppalapun tekoa tai muistilapun täyttämistä seuraavaa päivää varten.

Kirjoittajan täytyy kuunnella itseään ja tunnustella millainen päivä on. Joskus kirjoittaminen ei innosta ja saatat olla ideoiden luonti tuulella. Silloin on parempi antaa sisäisen kirjoittajan olla ja ehkä päivällä kokeilla lähtisikö kirjoitusvaihe päälle pienillä harjoituksilla.

Jos joka päivä ei suju, on hyvä pitää myös lepoa kirjoittamisesta. Pienistä harjoituksista syntyy alkuja, jotka usein toisella tai kolmannella lukukerralla kasvavat ja alkavat kiinnostaa.

Joskus lyhyissä kirjoituksissa on vain yksi lause, joka on hyvä. Tyydy siihen, sillä lauseista syntyy kappaleita - kappaleista lukuja - luvuista romaani!

Muistakaa: Luovuus ei ole vain paperin täyttämistä sanoilla, vaan ajatuksen sanoiksi saattamista!

